

ПУТІНСЬКА РОСІЯ ЯК НЕОПАТРИМОНІАЛЬНИЙ РЕЖИМ

Павло Скигін

Павійський університет, ORCID: 0000-0002-3589-939X

Резюме: Наукова дискусія про класифікації теперішнього російського режиму настільки ж жвава, наскільки й нерезультативна. Веберівська концепція неопатримоніалізму, яку зазвичай застосовують до африканських та латиноамериканських країн, може бути далекоглядним поясненням укорінених особливостей ухвалення рішень у Росії, яке, при цьому, не залежить від її інституційної структури. Такий підхід демонструє легковажність звичної дихотомії “демократія - авторитаризм” в описі чинного режиму.

Хоч концепцію неопатримоніалізму й застосовували у різних дослідженнях (напр. Gel'mal 2014, Fisun 2012, Robinson 2011), її застосовності для путінської Росії не було присвячено жодної окремої роботи. Ця ж стаття заснована на case study, що (1) описує цей підхід та виділяє в ньому ключові перемінні: ієрархію патрон-клієнтських відношень, вилучення ренти та умовну власність; (2) приписує кожну з цих перемінних до характерних рис сучасного російського суспільно-політичного устрою, використовуючи інструментарій концепції “політичної піраміди” (Hale, 2010), “екстрактивної економіки” (Acemoglu and Robinson, 2012) та “умовної приватної власності” (Pipes, 1974). На

завершення, Автор розглядає погляди на місце та корисність неопатримоніальної оптики в академічних дебатах про Росію.

Ключові слова: *неопатримоніалізм, умовна власність, здобуття ренти, Вебер, Росія, Путін.*

Повний текст статті доступний англійською.